

РЕШЕНИЕ

№ 1845

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **468** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Председателя на Патентно ведомство, депозирана чрез пълномощника му юрисконсулт Н. В. против Решение №5277/16.11.2023 г., постановено по АНД №9993/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-и състав, с което е отменено издаденото от него НП №46/2022 г. С последното на „НИКСТАР 21“ ЕООД, [населено място] е била наложена имуществена санкция в размер на 10000 лева на основание чл.127, ал.1 ЗМГО.

В жалбата се твърди, че СРС не е направил самостоятелна проверка за законосъобразност на НП, а е възприел изцяло заключението не вещото лице по назначената съдебно-маркова експертиза, без да формира своето вътрешно убеждение чрез обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Според касатора ако беше сторил това, би стигнал до извод за наличие на всички елементи от състава на вмененото нарушение. Счита, че е налице сходство по отношение на знаците и идентичност по отношение на стоките. Според касатора неправилен е и извода на съда, че в случая не съществува вероятност за объркване на потребителите по смисъла на чл.13, ал.1, т.2 ЗМГО. Отделно от това се твърди, че не са налице установените от въззивния съд процесуални нарушения. По тези съображения, подробно мотивирани в касационната жалба и поддържани в съдебно заседание от процесуалния представител на касатора се иска отмяна на решението и

постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „НИКСТАР 21“ ЕООД, [населено място], чрез пълномощника си адв. С. Ж., в представен писмен отговор оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП №46/2022 г. С последното на „НИКСТАР 21“ ЕООД, [населено място] е била наложена имуществена санкция в размер на 10000 лева на основание чл.127, ал.1 ЗМГО. Дружеството е санкционирано за това, че на 21.01.2021 г. използва в търговската си дейност по смисъла на чл.13, ал.2, т.3, вр. чл.13, ал.1, т.2 ЗМГО, като внася в Република България стоки – 2400 чифта спортни обувки, означени с фигуративен знак, сходен на марка №20786 – фигуративна, регистрирана по национален ред за стоки от клас 25 на МКСУ, без съгласието на притежателя на марката – А. АГ, Германия.

С обжалваното в настоящото производство Решение №5277/16.11.2023 г., постановено по АНД №9993/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-и състав НП е отменено. За да стигне до този извод въззивният съд е приел на първо място, че не е установено по категоричен начин, че е извършено административно нарушение по чл.127, ал.1 ЗМГО. В тази връзка е изложил мотиви, че липсват данни, че е налице сходство на регистрирана марка с рег. №20786 за стоки от клас 25 - „спортни обувки“ на Международната класификация на стоките и услугите със срок на закрила до 04.10.2031 г. и с притежател „А.“ АГ Германия и процесите стоки, а именно 2 400 броя чифта спортни обувки (гуменки) или идентичност. Това е така, доколкото не са установени изискуемите по закон сходни белези или идентичност между регистрираната търговска марка с рег. №20786 за стоки от клас 25 - „спортни обувки“ и процесите. Регистрираната търговска марка с рег. №20786 за стоки от клас 25 - „спортни обувки“ касае спортни обувки „маратонки“, а процесите са гуменки. На следващо място върху процесите спортни обувки трите успоредни странични линии са от по-късата и средната линии със завършек заоблен сектор в бял цвят, за разлика от тези по визираната регистрирана марка на „А.“, на които липсва такъв. На следващо място е прието, че задната част на процесите спортни обувки е поставен знак, който е поставен и на стелките им, заедно с надпис „made in China“. Този знак присъства заедно с надпис „Grapidly“, който е защит на езика на процесите спортни обувки, видно от приложените фотоснимки към съдебно-марковата експертиза. Предвид всичко гореизложено има повече от три белега, по които процесите спортни обувки се отличават от тези с регистрирана търговска марка с рег. №20786 и с

притежател „А.“ АГ Германия. Ето защо е прието, че са налице отличителни знаци, които са специфични и отдалечават възприятието на потребителя от стоката, означена с рег. №20786, поради което не може категорично да бъде приравнена на спортна обувка марка „А.“. Предвид това е прието, че в конкретния случай не се установява да е налице предлагане на идентични или сходни с твърдяната марка стоки от страна на дружеството и на притежателя на търговската марка. Следователно административнонаказващият орган не е приложил правилно материалноправната норма, като е подвел дружеството под административнонаказателна отговорност за административно нарушение, за което липсват данни да е осъществило.

От друга страна СРС е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното дружество. На първо място е счел, че в АУАН и в НП липсва словесно описание на това защо се приема, че се касае за „идентичност“ на процесите стоки с тези, за които е регистрирана марката. Т. описание е направено единствено, макар и общо (отбелязано е единствено „визуално сходство, дължащо се на близкото графично оформление“) само относно сходството на стоките с притежателя на търговската марка. Освен това е прието, че липсват данни както в АУАН, така и в НП за извършен оглед от служители и експерти от ПВ на процесите стоки задържани от Митница - В.. Изводите изцяло са правени въз основа на сигнала, който е подаден от упълномощеният представител на „А.“ за България „Арсис Консултинг“ ЕООД, както и въз основа на изготвен фотоалбум от представител на „Арсис Консултинг“ ЕООД. Същият не може да бъде годно доказателство по смисъла на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.125 от НПК, който се прилага субсидиарно. Не е бил изготвен от проверяващите в хода на административнонаказателното производство и при осъществен от тях оглед на процесите стоки констативен протокол и фотоалбум. Такъв оглед от тях не е бил извършен. Същите не са се запознали с процесите стоки, предвид което и липсват данни, че лично са възприели сходство или идентичност на същите с тези на притежателя на търговската марка. Освен това е прието, че е налице и нарушаване и нормата на чл.52, ал.4 от ЗАНН, тъй като административно-наказващият орган не е обсъдил доводите в подадено писмено възражение срещу АУАН. Според мотивите на СРС атакуваното НП се явява необосновано с оглед на наложеното наказание, тъй като в него не са изложени предвидените в закона съображения относно налагането на санкция над минималния предвиден в закона размер. Несъстоятелна и незаконосъобразна е мотивацията на наказващия орган да наложи такъв размер на санкцията. По тези съображения НП е отменено.

Настоящият касационен състав споделя крайните изводи на СРС за незаконосъобразност на обжалваното пред него НП.

Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка не е налице визираното административно нарушение, за което е санкциониран настоящият жалбоподател. Въззивният съд се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл.14, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл.107, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН допустими доказателствени средства по чл.105, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН (писмени по чл.127 НПК вр. чл.84 ЗАНН), подложени на проверка по чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена

съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора, че СРС не е обсъдил всички събрани по делото доказателства и е извел изводите си само въз основа на приетата по делото съдебно-маркова експертиза. Последната е назначена именно в изпълнение на задължението му за изясняване на всички релевантни обстоятелства, правилно приети за недоказани със събраните в хода на проведеното АНП производство. С тази експертиза е запълнена доказателствената празнота, допусната от АНО, извел изводите си за извършено нарушение на основание негодни доказателствени средства по смисъла на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.125 от НПК. Именно с експертизата са установени относимите към спора факти и липсват други доказателства, които да ги оборват.

Събраните в хода на съдебното производство пред районния съд доказателства обосновават изводите му за недоказаност на извършеното нарушение. От същите се установява, че не е налице посоченото в НП сходство между фигуративния знак на внесените стоки с този на марка №20786 – фигуративна, регистрирана по национален ред за стоки от клас 25 на МКСУ. Изложените в тази насока изводи на СРС изцяло се споделят от настоящия съдебен състав, при което не следва да бъдат преповтаряни. Липсата на сходство в знаците е достатъчно основание, за да се приеме, че нарушението, за което е санкционирано дружеството, не е доказано. Това е така, тъй като за да е осъществен състава на приетата за нарушена разпоредба на чл.127, ал.1 ЗМГО, вр. чл.13, ал.1, т.3 ЗМГО следва да са налице кумулативно предвидените в същите предпоставки, а именно да е използван знак идентичен или сходен на марката; същият да е използван за стоки или услуги, идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана и да съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка и да не е налице съгласие на притежателя на марката След като първата предпоставка не е налице, нарушението се явява недоказано. А това е достатъчно за отмяна на НП.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че настоящият съдебен състав не споделя изводите на СРС за допуснати в хода на проведеното АНП съществени нарушения, самостоятелни основания за отмяна на НП. Нарушението е описано със съставомерните му белези, като е посочено защо се приема, че е налице сходство на знаците и идентичност на стоките, както и защо е изведен извод, че въз основа на това потребителите могат да се объркат.

В. е изводът на СРС, че изводите за извършеното нарушение са направени въз основа на негодно доказателство по смисъла на чл.84 от ЗАНН, вр. с чл.125 от НПК. Това нарушение обаче касае доказването на нарушението и е отстранимо, както е и сторено, в хода на съдебното производство. За това същото не следва да се приема за съществено.

Не е налице нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН, доколкото, видно от съдържанието на НП, наведените възражения са преценени и е посочено защо са приети за неоснователни. Изложени са и мотиви относно размера на наложената санкция.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с

материалния закон, извън посочените в касационната жалба, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответното дружество искане за присъждане на разноски за настоящата инстанция. Ответникът е представляван от адвокат, изготвил отговор на касационната жалба и на когото, видно от представените доказателства е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1560 лева с ДДС. Така заплатеното адвокатско възнаграждение е в минимално предвидения размер, съгласно чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.3 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и §2а от ДР на същата, поради което възражението за неговата прекомерност от страна на процесуалния представител на ответника се явява неоснователно. Предвид това ЮЛ, чийто орган е издал отмененото НП, а именно Патентно ведомство, следва да бъде осъдено да заплати на касатора деловодни разноски за адвокатска защита в размер на 1560 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №5277/16.11.2023 г., постановено по АНД №9993/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-и състав.

ОСЪЖДА Патентно ведомство да заплати на „НИКСТАР 21“ ЕООД, [населено място] деловодни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1560 /хиляда петстотин и шестдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.